

PASOWANIE PIERWSZAKÓW

28 stycznia odbyła się w naszej szkole wspaniała uroczystość - ślubowanie i pasowanie na ucznia. W życiu są uroczystości większe i mniejsze, ważniejsze i mniej ważne. Towarzystwem im radość, dobre słowa i obecność tych, którzy znaczą w życiu tak wiele.

uczycielom. Starsi koledzy będą ich wspierać, służyć radą i pomocą, aby szkolna rzeczywistość nie była dla nich szara i smutna, lecz barwna i wesoła.

W numerze:

* DZIEŃ BABCI I DZIADKA
W RÓŻNYCH KRAJACH s.3

* BABIOGÓRSKIE
ZWYCZAJE NOWOROCZNE
s. 4

* NOWOROCZNE
POSTANOWIENIA s. 7

* POWSTANIE
STYCZNIOWE s.10

* WARTO PRZECZYTAĆ
s.11

* KĄCIK LITERACKI s. 12

* GALERIA s.13

* ROZMAITOŚCI s.14

Niestety, ze względu na pandemię dzieci przeżywały ten podniosły moment w obecności dyrektora szkoły i wychowawczyń. Chociaż nie mogli w niej uczestniczyć rodzice ani zwykle zapraszani goście, to chwila była wyjątkowa.

Pierwszoklasiści przygotowali wspaniałe pokazy artystyczne, a wszystko to pod czujnym okiem pani Anny Łaty i pani Patrycji Nowakowskiej.

Po odczytaniu tekstu ślubowania i złożeniu przysiężnika, dyrektor szkoły dokonał uroczystego pasowania. Potwier-

dzeniem przyjęcia do społeczności szkolnej były pamiątkowe dyplomy. Uczniowie klas I a i b udowodnili, że „nie są już maluchami”, prezentując ciekawy i zabawny program artystyczny, ubarwiony wesołymi piosenkami. Zostali za to nagrodzeni upominkami.

Od tej chwili pierwszoklasiści można oficjalnie wpisać w poczet uczniów naszej szkoły. Liczymy na to, że dotrzymają swoich zobowiązań i będą dbać o dobre imię klasy i szkoły, zaś swym zachowaniem i nauką sprawiać radość rodzicom oraz na-

PASOWANIE PIERWSZAKÓW

DZIEŃ BABCI I DZIADKA W RÓŻNYCH KRAJACH

Francja

We Francji Dzień Babci od 1987 roku obchodzi się w pierwszą niedzielę marca. Tego dnia Francuzi organizują konkursy na laurki i życzenia dla babć i najpiękniejsze wspomnienia o babciach. Mają miejsce także pochody na cześć babć, tzw. Manifestation oraz spotkania z babciami przy cięcie dla babci i kawie – najlepiej Café Grand'Mère (kawa babci). To właśnie od tej kawy, a właściwie kawiarni, w której ją podawano, rozpoczęły się obchody Dnia Babci we Francji.

Niemcy

W Niemczech Święto Babci obchodzi się w drugą niedzielę października, ale zaledwie od 2010 roku. Co ciekawe, Dzień Dziadka nie jest tam obchodzony w ogóle.

Stany Zjednoczone

Dzień Babci w Stanach Zjednoczonych obchodzony jest razem z Dniem Dziadka w pierwszą niedzielę po święcie pracy (Labour Day – obchodzone w pierwszy poniedziałek września). Narodowy Dzień Dziadków obchodzony jest w całych Stanach od 1978 roku, wcześniej świętowano je tylko w Wirginii Zachodniej. Święto Dziadków w Stanach Zjednoczonych ma nawet swój hymn – „A Song For Grandma And Grandpa” i symbol – kwiat niezapominajki dla dziadków. Tego dnia wiele uwagi poświęca się losowi starszych ludzi, organizuje się uroczystości w kościołach i domach spokojnej starości. W rodzinnym gronie świętuje się Dzień Dziadków najczęściej podczas uroczystych posiłków lub przy grillu.

Włochy

We Włoszech Dzień Babci i Dziadka – La festa dei nonni – obchodzony jest 2 października i obchodzi się go od niedawna, bo dopiero od 2005 roku. 2 października w Kościele katolickim obchodzone jest też święto Aniołów Stróżów, a dziadkowie są właśnie takim Aniołami Stróżami dla swoich wnuków. Tu, podobnie jak w Stanach Zjednoczonych, symbolem Dnia Dziadków jest niezapominajka.

Hiszpania

Od 1998 obchodzony jest Dzień Babci 26 lipca. Obchody tego święta są bardzo zbliżone, do tych w Polsce. Najczęściej dzieci spotykają się z najstarszymi członkami rodziny, wręczając im bukiety kwiatów, laurki oraz pomagają w codziennych obowiązkach. Co ciekawe, nie ma żadnych informacji o święcie dziadków.

Wielka Brytania

W Wielkiej Brytanii, podobnie jak w Stanach Zjednoczonych, Grandparents Day jest jednodniowy. Wnuki rysują i wręczają laurki, prezenty i składają życzenia. Organizowane są rodzinne ogniska lub spotkania przy grillach. Święto dziadków obchodzone na wyspach jest w pierwszą niedzielę października.

Wiktoria Trzebuniak,
kl. VIb

BABIOGÓRSKIE ZWYCZAJE NOWOROCZNE

„Zwyczaj” posiada najszerszy zakres pojęciowy i obejmuje także pojęcie „obrzęd” z tym, że operowanie kategorią „obrzęd” jest tym bardziej uzasadnione, im bardziej zachowania zwyczajowe nawiązują do przesłanek o charakterze sakralno-wierzeniowym, bądź społeczno-prawnym. „Obyczaj” można natomiast uznać za system norm zachowania, uznawany przez daną społeczność i wartościowany przez nią w kategoriach moralnych. Precyzyjne rozróżnianie „zwyczaju” od „obrzędu” nie jest do końca możliwe. W całej Polsce główny schemat obrzędowości ludowej ukształtowały te same dwa zasadnicze nurty: pierwotne kultury i towarzyszące im wierzenia, sięgające czasów pogańskich oraz chrześcijaństwo.

Nowy Rok (1 stycznia)

Dzień Nowego Roku dawniej nazywano Nowym Latkiem. Wierzono, że ten dzień magicznie oddziaływał na przyszłość, co odzwierciedla porzekadło: Jaki Nowy Rok – taki cały rok. Powszechnym, najbardziej charakterystycznym zwyczajem w obrzędowości Babiogórców były noworoczne odwiedziny dzieci, które przychodziły składać gospodarzom życzenia. Nazywano je nowoletnikami, dla których gospodynie piekły podpłomyki lub małe chlebki smarowane po wierzchu bryndzą, a rodzice bardzo pilnowali, by dzieci szły zawieszować do potków (chrzestnych rodziców). W regionie tym zwyczaj składania tradycyjnych życzeń noworocznych nadal jest żywy i robi to każdy, kto tylko przekroczy w tym dniu próg czyjegoś domu. Najlepiej jest, jak pierwsze powinszowania składają dzieci.

Trzech Króli – Objawienie Pańskie (6 stycznia)

Święto Trzech Króli kończy okres Godnich Świąt. Do tradycji należało w tym dniu poświęcenie wody, kredy i ka-

dzidła, które należały do sfery sacrum. Najważniejsza była woda trzejkrólowa, gdyż – jak mówiono – służy ona do wszystkiego. Niemniej ważna była poświęcona kreda, którą gospodarze kreślili znaki ochronne (+ lub o) nad drzwiami szopy przed pierwszym wiosennym wypasem, a w wieczór wigilijny na budynkach mieszkalnych i inwentarskich. Kadzidła, zmieszanego z poświęconymi ziołami, używano do okadzania zwierząt przed pierwszym wypasem, przed pierwszą orką i w chorobach. W tym dniu po kolędzie chodzili Trzej Królowie ubrani na wzór królów przedstawianych w szopce betlemjenskiej.

Godzenie służby

W Beskidzie Żywieckim gospodarze chodzili za sługami pomiędzy Bożym Narodzeniem a Nowym Rokiem. Służba trwała od nowego Roku do następnego Nowego Roku, a półroczna od Nowego Roku do Św. Jana. Nie było ustalonych reguł wynagrodzenia za służbę. Dzieci służyły najczęściej tylko za wyżywienie, kierpce i kopyce - kopytka (skarpety z owczej wełny). Młodzież dostawała ponadto niewielkie

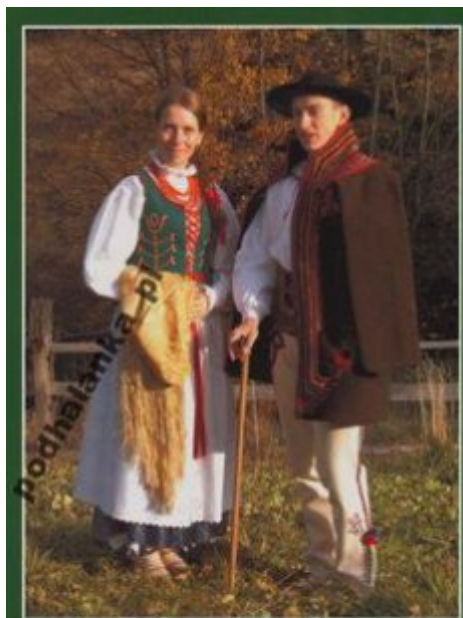
wynagrodzenie pieniężne. Na koniec służby gospodarze dawali słudze wedle zwyczaju nowe lato w postaci bochenka chleba i kawałka słoniny.

Źródło:

<https://www.etnozagroda.pl/gorale-ba->

biogorscy

podhalanka.pl

Kultura ludowa
Górali Babiogórskich

NOWY ROK W POEZJI

Ignacy Krasicki
Nowy Rok

Nowego roku czas każe wieszować,
Więc się zdobywam na powinszowanie;
Daj Panie Boże, w tym się tak zachować,
Iżby się nasze spełniło żądanie.
I spełni pewnie, kiedy w każdym kroku
O sobie będziem myśleć, nie o roku.

Bo cóż rok? Bożym czas zmierzony darem,
Miejsce i pora naszego działania:
Nie dni, lecz czynów dzielmy go wymiarem,
A czynów plennych prawego starania;
Wówczas, jak wieniec kłosami uwity,
Da plon szacowny, da plon znakomity.

Przeszły tysiączne, przejdą i następne.
Szala je wieczna, jak zmierzy, tak ziści:
Z nas plenne, z nas czcze, prawe, lub
występne,

Skutek użycia, uczucia i korzyści:
Odmiana, trwałość, nieczynność, ochota,
Da poznać w czym jest występnek, lub cnota.

Lecz sprawcą, który rzeczy mierzy trwale,
Spuszcza wzrok względny na tych, co
sprawieni:

Nie jest człowieka, co jest doskonale,
Sobą nikczemni, sprawcą orzeźwieni,
Czekajmy losu, Najwyższa istoto!

Karzesz z odrazą, nagradzasz z ochotą.

Ernest Bryll
Rok Polski 2000

Wziął, upadł na ulicy a więc się nie liczy
Bo tylko z nas układa się piękny rachunek
Tylko nam jest dodane. I tylko my sumę
Umiemy zdawać przed boskim obliczem
Nie ma litości najmniejszego włoska
Bóg nasz z główką malutką jak plemnik
liczenia

A więc się nie oglądaj za tym, który został
Každy z nas płacze pięknie ale oczu nie ma
Kto głupio się obejrzy może się obudzić
Z głową na zawsze w przeszłość przekręconą

Tak właśnie między nami człapie wielu ludzi
Ubogą stroną

Ernest Bryll
Rok Polski 1977

My, cośmy wyszli w górę karierę zrobili
Zasiadamy w redakcjach, biurach i urzędach,
My, cośmy sobie łaskę wymodlili
U Pana Boga na tłustych prebendach,
Niby mamy to właśnie, co nam się marzyło
W świetle naftówki głucho pełgającym,
W ciemnym wagonie machorką śmierdzącym,
Którym się ze wsi po szczęście jeździło...
Mamy to wszystko, jeszcze więcej mamy,
A nie możemy nocą spać w spokoju.
Przez sen coś wspominamy, gadamy,
szukamy,
Wstajemy i tłuczemy się w ciasnym pokoju,
Rachując to, co było w życiu do zrobienia,
I co przedrzemaliśmy w senności sumienia.

Asnyk Adam
Na Nowy Rok

Słyszycie! Północ już bije,
Rok stary w mgły się rozwiewa,
Jak sen przepada...
Krzyczmy: Rok nowy niech żyje!
I rwijmy z przyszłości drzewa
Owoc, co wiecznie dojrzewa,
A nie opada.

Rok stary jak ziarnko piasku
Stoczył się w czasie przestrzenie;
Czyż go żałować?
Niech ginie! bez łyzy, oklasku,
Jak ten gladiator w arenie,
Co upadł niepostrzeżenie -
Czas go pochować.

Bywały lata, ach! krwawsze,
Z rozpaczy jękiem lecące
W przeszłości mrok;
A echo powraca zawsze,
Przynosząc skargi palące...
Precz z smutkiem! Życzeń tysiące
Na Nowy Rok!

NOWY ROK W POEZJI

Spod gruzów rozbitych złudzeń
Wynieśmy arkę rodzinną
Na stały ląd!
Duchowych żądni przebudzeń,
Potęgą stańmy się czynną,
Bacząc, by w stronę nas inną
Nie uniósł prąd.

Rozumu, niezgiętej woli,
Prawdziwej duchowej siły
I serc czystości!
A Bóg nam stanąć pozwoli,
I z naszej skromnej mogiły
Dzieci się będą uczyły,
Jak żyć w przyszłości.

W olbrzymim pokoleń trudzie
Bądźmy ogniwem łańcucha,
Co się poświęca,
Nie marzmy o łatwym cudzie!
Najwyższy heroizm ducha
Jest walką, co nie wybucha,
Pracą bez wieńca.(...)

Spełnijmy puchary do dna
I życzymy sobie nawzajem
Szczęśliwych lat!
Niech myśl powstanie swobodna
I światło błysnie nad krajem!
Bogu w opiekę oddaję
Przyszłości kwiat.

Tych naszych braci, co cierpią,
Miłością naszą podnieśmy
Męczeński ród.
Niech od nas pociechę czerpią,
Nadzieję w ich sercach wskrześmy,
Wołając: jeszcze jesteśmy -
Niech żyje lud!

Mickiewicz Adam
Nowy Rok

Skonał rok stary; z jego popiołów wykwiła
Feniks nowy, już skrzydła roztacza na niebie;
Świat go cały nadzieją i życzeniem wita.

Czegoż w tym nowym roku żądać mam dla
siebie?

Może chwilek wesołych? - Znam te błyskawice;
Kiedy niebo otworzą i ziemię ozłocą,
Czekamy wniebowzięcia: aż nasze źrenice
Grubszą niżeli pierwej zasępią się nocą.
Może kochania? - Znam tę gorączkę młodości;
W platońskie wznosi sfery, przed rajskie obra-
zy.

Aż silnych i wesołych strąci w ból i mdłości,
Z siódmego nieba w stepy między zimne głązy.
Chorowałem, marzyłem, latałem i spadam;
Marzyłem boską różę, bliski jej zerwania
Zbudziłem się, sen zniknął, róży nie posiadam,
Kolce w piersiach zostały. - Nie żądam kocha-
nia.

Może przyjaźni? - Któż by nie pragnął przyjaź-
ni!

Z bogiń, które na ziemi młodość umie tworzyć,
Wszakże tę najpiękniejszą córkę wyobraźni
Najpierwszą zwykła rodzić i ostatnią morzyć.
O! przyjaciele, jakże jesteście szczęśliwi!
Jako w palmie Armidy wszyscy żyjąc społem,
Jedna zaklęta dusza całe drzewo żywi,
Choć każdy listek zda się oddzielnym żywio-
łem:

Ale kiedy po drzewie grad burzliwy chłostnie
Lub je żądło owadów jadowitych drażni,
Jakże każda gałązka dręczy się nieznośnie
Za siebie i za drugie! - Nie żądam przyjaźni.
I czegoż więc w tym nowym roku będę żądał?

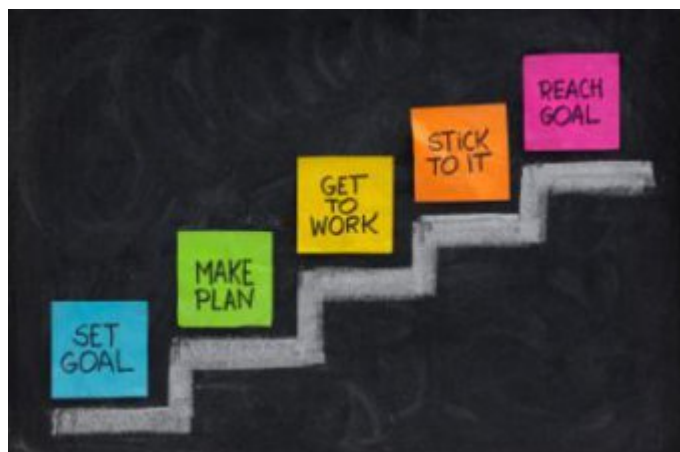
Samotnego ustronia, dębowej pościeli,
Skąd bym już ani blasku słońca nie oglądał,
Ni śmiechu nieprzyjaciół, ni łez przyjacieli.
Tam do końca, a nawet i po końcu świata,
Chciałbym we śnie, z którego nic mię nie obu-
dzi.

Marzyć, jakem przemarzył moje młode lata:
Kochać świat, sprzyjać światu - z daleka od lu-
dzi.

Pisałem w więzieniu r 1823. ostatniego dnia.

NOWOROCZNE POSTANOWIENIA

Koniec roku to dla wielu czas podsumowań oraz snucia planów na przyszły rok. Część z nas opracowuje także noworoczne postanowienia. Zwykle postanawiamy zmienić niepożądaną cechę lub zachowanie, osiągnąć osobisty cel lub w inny sposób poprawić swoje życie.

Uczniowie klas 5 i 6 wzięli udział w projekcie międzyklasowym „New Year’s Resolutions”, którego głównym celem była prezentacja znajomości struktur leksykalno – gramatycznych oraz talentu artystycznego. Ponadto praca na wirtualnej tablicy pozwoliła na utrwalenie znajomości rówieśniczych, doskonalenie umiejętności współpracy w grupie i poznanie naszych postanowień noworocznych. A o to najciekawsze z nich:

NOWOROCZNE POSTANOWIENIA

I promise to study more, because I want to get better grades. I also want spend more time with my friends.
Maja Żywczak

I promise to go to bed earlier and develop my passion - goalkeeping.
Antoni Adamiak

I promise to limit my sweets and develop my volleyball.
Zofia Bogdan

Kacper: I will help dad more.

Wiki M.: I will teach my horse new tricks.

Kacper: I will learn more.

Wiki M.: I will collect money for a saddle for my horse.

16. stop sugar!

HAPPY NEW YEAR 2021

HAPPY 2021 NEW YEAR

Kacper Wronowski

New Year's Resolutions by Błażej Trybała

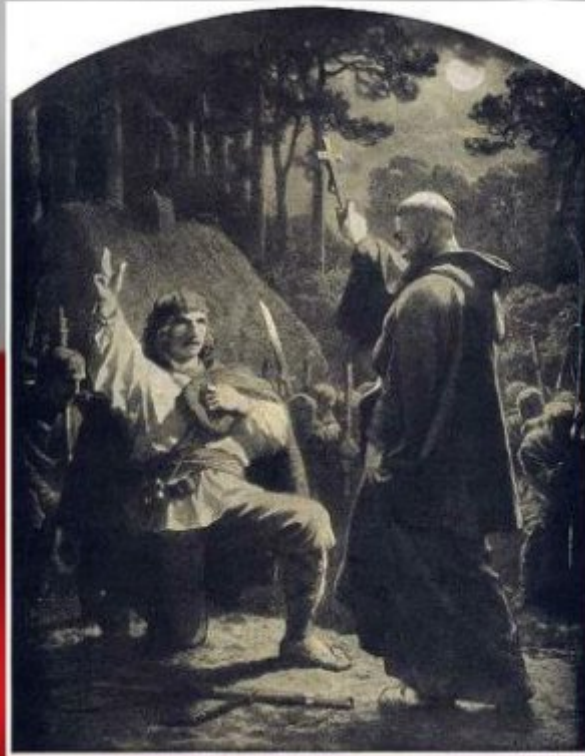
Ride a bike daily.

Do my homework regularly.

Powstanie Styczniowe 1863 – 1864 r.

Powstanie Styczniowe, które wybuchło 22 stycznia 1863 roku, było najdłuższym zrywem niepodległościowym w XIX wieku, po rozbiorach. Trwało ono aż do jesieni 1864 roku. Przez ten czas odbyło się ponad 1200 bitew i potyczek, w których wzięło udział ponad 200 tysięcy powstańców ze wszystkich warstw społecznych.

Powstanie to skierowane było przeciwko jednemu z zaborców - Cesarstwu Rosyjskiemu, który wywierał zbyt dużą presję na polskie społeczeństwo. Bezpośrednią przyczyną, która doprowadziła do wybuchu Powstania Styczniowego, była „branka”, czyli powołanie do wojska rosyjskiego obywateli Królestwa. Wtedy też władzę nad powstaniem przejął powołany Tymczasowy Rząd Narodowy.

Walki od początku nie układały się pomyślnie dla społeczeństwa polskiego. Sytuacja zaczęła zmieniać się na lepsze, gdy dowództwo nad zrywem niepodległościowym przejął Romuald Traugutt. Starał się on uratować powstanie: dokonał reorganizacji wojsk, wprowadził dyscyplinę wojskową i próbował wyposażyć walczących w broń.

Ostatecznie walki powstańcze zakończyły się klęską dla strony polskiej. W rezultacie zniesiono autonomię Królestwa Polskiego (1874), które włączono w aparat administracyjny Imperium jako Przywiślański Kraj i podzielono na gubernie. Wielu powstańców zostało zesłanych na Syberię. Rozpoczęła się walka z kościołem katolickim.

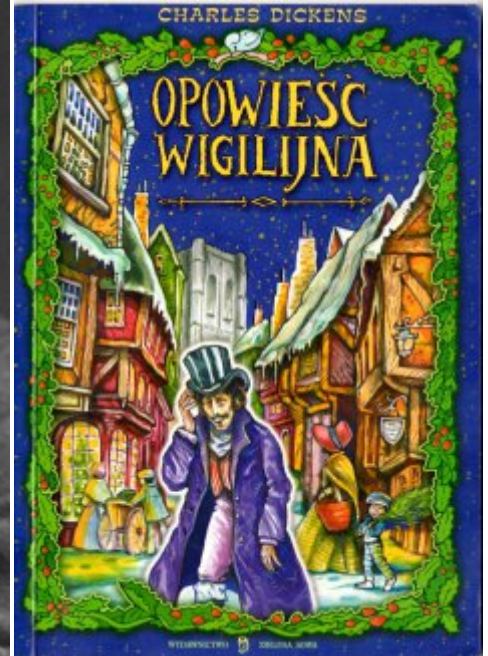
Jednak Powstanie Styczniowe było dla narodu polskiego bardzo ważne, gdyż kolejny raz udowodnili oni sobie i całemu światu, że niepodległość kraju i patriotyzm są dla Polaków wartościami nadrzędnymi. Każdy powstaniec, walczący w imię wolności swojego kraju jest narodowym bohaterem i zasługuje na szacunek.

158. rocznica
wybuchu
Powstania
Styczniowego

Antoni Adamiak
kl. VI b

RECENZJA - „OPOWIEŚĆ WIGILIJNA”

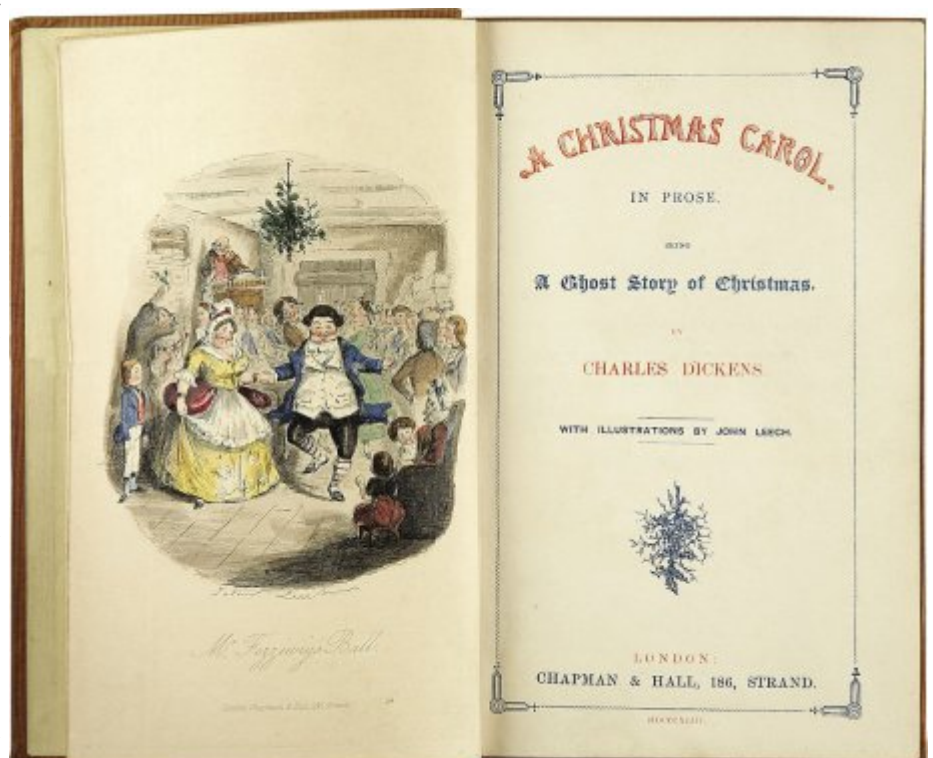
Książka „Opowieść Wigilijna” autorstwa Charlesa Dickensa była bardzo ciekawą pozycją.

Opowiadała ona o człowieku nazywającym się Ezeben Scrooge, który miał trudny charakter i był sknerą. Jednak w noc wigilijną przybyły do niego duchy. Ich zadaniem było odmienienie ciężkiego charakteru Scrooga. Pierwszym Duchem, który przybył do skąpca, był jego stary przyjaciel Marley. Był on zapowiedzią odwiedzin kolejnych duchów podejmujących próbę odmiany charakteru głównego bohatera „Opowieści wigilijnej”. Dopiero po przybyciu ostatniego z duchów dochodzi do jego życiowej przemiany.

Książka jest interesująca, zmusza czytelnika do przemyślenia swoich czynów. Autor w ten

sposób namawia czytelnika do zejścia na dobrą ścieżkę życiową.

Marcin Wnęczak, kl. VIIa

ROZMOWA STAREGO Z NOWYM ROKIEM

Nowy Rok.

- Proszę, weź ten zegarek kieszonkowy, zanim się rozstanie-my. Będzie ci potrzebny, Nowy Roku.

- Dziękuję, do widzenia, przyja-cielu.

- Do zobaczenia. Idę odpoczywać na długie dwanaście miesięcy.

Laura Ficek, kl. VIb

- Witaj, Nowy Roku, myślałem, że się spóźnisz – przywitał go Stary Rok.

- Nigdy bym nie przegapił takiej okazji, aż dwanaście miesięcy na to czekałem – odparł ze szczę-ściem w duszy Nowy Rok.

- Proszę, to wszystkie moje mie-siące – ciągnął Stary Rok – naj-bardziej kapryśne to Marzec i Kwiecień, lepiej na nie uważać.

- Dobrze, Stary Roku – odparł Nowy Rok. - Co mam zrobić z ty-mi porami?

- Są zamknięte w tych kulach – powiedział Stary Rok. – Zielona kula to Wiosna, Lato jest w żółtej. Jesień została umieszczona w czerwonej kuli, a Zima zado-mowiła się w niebieskiej.

- Co mam zrobić, jeśli którąś kulę rozbije? - zapytał przestraszony Nowy Rok.

- Nie martw się, jedyne osoby, które mogą się zdenerwować, to miesiące – odparł zmęczony Stary Rok – ale, jeśli chcesz, mogę po-

darować ci różne pogody.

- Tak, oczywiście, ale do czego one służą? - zapytał młodzieniec.

- Słońcem roztopisz śnieg, deszczem użyźnisz ziemię podczas suszy, gradem urozmaicisz każdą porę roku, wiatr osuszy i ukoły-sze roślinność.

- Jakiej pogody mam używać w różne pory roku? - zapytał za-niepokoiony Nowy Rok.

- Wiosnie odpowiada słońce, deszcz i burze, zatem musi być słonecznie oraz czasami padać deszcz. Jesienią są silne wiatry, mocne ulewy i grad, a Zimą wszystko jest możliwe, ale za-zwyczaj jest mroźno i pochmurno oraz pada śnieg.

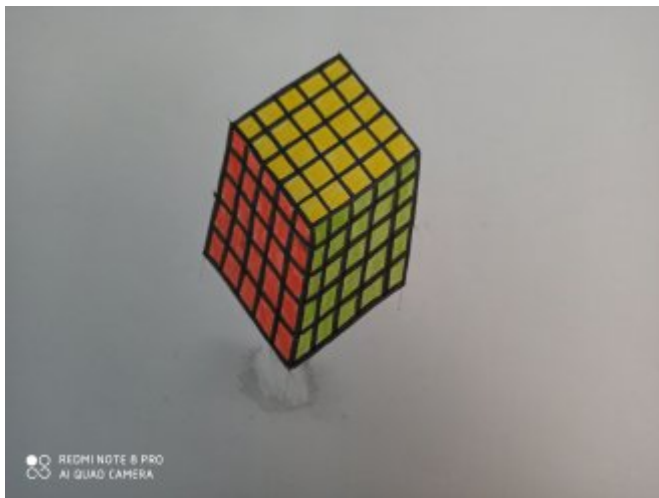
- Dobrze, Stary Roku, ale... - nie dokończył, ponieważ przerwał mu Stary Rok.

- Nie ma już czasu na pytania!!! - krzyknął Stary Rok, spoglądając na zegar.

- Zrobiło się już późno, czas tak szybko biegnie – zaniepokoił się

RYSUNKI WIKTORII TRZEBUNIAK I ANTONIEGO ADAMIKA Z KL. VIb

KAWAŁ ŻARTU

Jasio pyta tatę:

- Jak myślisz, ile kilometrów jest z Warszawy do Lublina?
- Sto osiemdziesiąt.
- A z powrotem?
- Tyle samo.
- Niemożliwe! Przecież między gwiazdką a Nowym Rokiem jest tylko jeden tydzień, a między Nowym Rokiem a gwiazdką prawie cały rok!

Żona wysłała męża-policjanta do sklepu po cytryny. Po godzinie policjant wraca do domu z pustą siatką.

- Nie było cytryn?
- Były. Kupiłem pół kilo i w drodze powrotnej chciałem sprawdzić, czy są dobre. Bo sprzedawczyni tak dziwnie na mnie patrzyła, jakby te cytryny były stare i zepsute. No więc jedną spróbowałem i okazała się kwaśna. Sprawdziłem po kolei cytryny i wszystkie okazały się kwaśne! Więc co miałem robić? Wyrzuciłem je do śmietnika, wróciłem się do sklepu i powiedziałem ekspedientce, co o niej myślę!

Myśli miesiąca:

Spotykają się dwie blondynki i jedna mówi:

- Ty, słuchaj wiesz, że w tym roku Sylwester wypada w piątek?
- A na to druga:
- Ojej, żeby tylko nie trzynastego!

W ostatni dzień w roku mały Ja-

sio pyta mamę:

- Mamo, może zaprosimy na Sylwestra tych, którzy co roku do nas przychodzą?
- Dobrze, Jasiu.
- Policja! Policjaaaaaa!

"Prawdziwa cierpliwość polega na pogodnym znoszeniu zła, które czynią nam inni bez pokazywania im żadnego odruchu pogardy".

św. brat Albert

JEDYNKA

Pismo Dzieci i Młodzieży ZS w Zawoi Centrum

Redaktor naczelny: **K. Wilczyńska**

Zespół redakcyjny: **uczniowie szkoły podstawowej oraz nauczyciele.**

Opiekun: mgr Katarzyna Wilczyńska.

Adres redakcji: ZS w Zawoi Centrum, 34-222 Zawoja 2000, e-mail **gazetkaszcentrum@wp.pl.**

Skład komputerowy: mgr Katarzyna Wilczyńska,

Zdjęcia: arch. ZS Centrum, ogólnodostępne zasoby internetowe